

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze civile>Obținerea probelor

În materie de drept civil, procedurile și acțiunile în curs intentate înainte de încheierea perioadei de tranziție vor continua în temeiul legislației UE. În baza unui acord reciproc între UE și Regatul Unit, Portalul e-justiție va păstra informațiile legate de Regatul Unit până la sfârșitul anului 2024.

Obținerea probelor

Irlanda de Nord

1 Sarcina probei**1.1 Care sunt regulile privind sarcina probei?**

În general, sarcina probei îi revine părții care se prevalează de un anumit fapt. Solicitantul (denumit, în Irlanda de Nord, „reclamantul”) trebuie să dovedească faptele care dau naștere cererii, iar pârâtul trebuie să dovedească acele fapte pe care dorește să le invoce în apărarea cererii.

1.2 Există reguli privind exceptarea anumitor fapte de la sarcina probei? În ce situații? Există posibilitatea de a prezenta probe pentru a dovedi că o anumită prezumție legală nu este valabilă?

Faptele pot fi scutite de sarcina probei prin lege sau printr-un contract preexistent între părți. În plus, instanța poate lua în considerare anumite fapte dovedite pe care „le ia în considerare din punct de vedere juridic”, de exemplu, anumite chestiuni de cunoștințe generale. Unele prezumții sunt considerate a fi irefragabile, de exemplu, dacă o lege dispune astfel, iar altele pot fi respinse, și anume prezumția referitoare la sănătatea mintală a unei persoane.

1.3 În ce măsură instanța trebuie să aibă certitudinea cu privire la un fapt pentru a-și întemeia hotărârea pe existența celui fapt?

Instanța trebuie să fie convinsă de un fapt conform „preponderenței probabilităților”, și anume că probabilitatea ca acel fapt să fie adevărat este de cel puțin 51 %, față de 49 % să nu fie adevărat. Odată ce un fapt este demonstrat conform preponderenței probabilităților, se consideră că acel fapt este stabilit.

2 Strângerea probelor**2.1 Pentru strângerea probelor este întotdeauna necesar ca una dintre părți să facă o cerere în acest sens sau în anumite cazuri judecătorul poate dispune, de asemenea, din proprie inițiativă, strângerea de probe?**

Regula generală prevede că un judecător nu poate solicita prezența unui martor, cu excepția unor circumstanțe determinate, dar poate cita un martor și poate cita din nou un martor pe care l-a citat anterior. În temeiul normelor care reglementează procedura judiciară în Irlanda de Nord, instanța dispune de o putere de apreciere pentru a-i impune oricărei persoane să asiste la procedură și să prezinte un document.

2.2 În cazul în care cererea uneia dintre părți cu privire la strângerea de probe este aprobată, care sunt etapele următoare?

În cazul în care o parte, de obicei prin intermediul avocaților săi, este autorizată să citeze un anumit martor pentru a depune mărturie, avocatul său va interoga martorul (această procedură se numește „interogatoriul principal”), iar apoi avocatul celeilalte părți va interoga, la rândul său, martorul. Judecătorul îi poate pune întrebări martorului și îi va invita pe avocați să dea curs, dacă doresc, oricărei chestiuni suscitată de întrebările puse de judecător.

2.3 Care sunt situațiile în care instanța poate respinge cererea uneia dintre părți de strângere de probe?

În anumite cazuri, de exemplu atunci când un martor trebuie să asiste la o audiere cu ușile închise, trebuie să se solicite permisiunea instanței înainte ca martorul să poată fi convocat oficial. În caz contrar, instanța nu are niciun control asupra martorilor care sunt citați să depună mărturie, deși le poate impune sancțiuni pecuniare părților care citează martori superflui.

2.4 Care sunt diferitele mijloace de probă?

Principalul mijloc de probă este proba testimonială. Pot fi utilizate și mărturiile scrise, cum ar fi rapoarte ale unui expert, precum și documente justificative, cum ar fi hărțile.

2.5 Care sunt metodele de obținere de probe de la martori? Acestea diferă de metodele folosite pentru obținerea de probe de la experții martori? Care sunt normele în ceea ce privește depunerea probelor scrise și avizele/rapoartele experților?

Principiul mijloc de probă este depozitia orală a părților și a martorilor acestora. Depozitiile experților, de exemplu ale medicilor și ale inginerilor, pot fi extrase dintr-un raport scris, pe baza unui acord. Ulterior, martorul poate fi interogat referitor la anumite aspecte specifice. Normele judiciare din Irlanda de Nord restrâng numărul de experți care pot face o depozitie orală la doi experți medicali și la un alt expert, cu excepția cazului în care Curtea acordă autorizația de a cita mai mulți martori.

Și hărțile și documentele pot fi utilizate ca elemente de probă, iar autenticitatea lor trebuie dovedită în fața instanței. În plus, instanța poate dori să se deplaseze în anumite locuri sau să examineze un obiect concret dacă consideră că acest lucru are o anumită forță probantă.

2.6 Unele mijloace de probă au o forță probantă mai mare decât celelalte?

Sarcina de a decide cu privire la greutatea pe care trebuie să o acorde unui anumit element de probă îi revine întotdeauna instanței.

2.7 Pentru dovedirea anumitor fapte, sunt obligatorii anumite tipuri de probă?

Există prezumția că faptele vor fi dovedite prin depozitii orale și în ședință publică.

2.8 Martorii au prin lege obligația de a depune mărturie?

Un martor care are capacitate juridică și care a fost citat să depună mărturie este obligat să se înfățișeze la audiere; nerespectarea acestei obligații este echivalentă cu sfidarea instanței judecătorești.

2.9 În ce cazuri poate un martor refuza să depună mărturie?

O parte poate invoca „privilegiul” de a nu fi obligată să depună mărturie pe motivul existenței unei relații profesionale legale; pe motivul autoincriminării sale sau a soțului său (soției sale); pe motivul interesului public și al administrării justiției. Există alte forme de privilegiu care sunt garantate prin lege, de exemplu privilegiul diplomatic. De asemenea, există un privilegiu discreționar, de exemplu în ceea ce privește informațiile furnizate în mod confidențial.

2.10 Persoana care refuză să depună mărturie poate fi sancționată sau obligată să depună mărturie?

Da. Un martor s-ar face vinovat de sfidarea instanței judecătorești dacă nu s-ar înfățișa ca urmare a primirii unei citații sau a unui mandat de înfățișare în fața instanței, notificate în mod legal. Judecătorul ar putea, în acest caz, să impună o amendă sau o perioadă de detenție și să îi ceară martorului să își repare ultrajul asistând la audiere și făcând o depozitie.

2.11 Există persoane cărora nu li se poate cere să depună mărturie?

Capacitatea este criteriul general pentru depunerea unei mărturii. Se consideră că o persoană are capacitatea de a depune mărturie, cu excepția cazului în care aceasta nu este în măsură să înțeleagă obligația impusă prin jurământ, datorită vârstei sau, de exemplu, a alienării sale mintale, dacă este judecătorul în cauză respectivă sau dacă poate să invoce un privilegiu.

2.12 Care este rolul judecătorului și al părților în audierea unui martor? În ce situații martorul poate fi audiat prin intermediul videoconferinței sau prin alte mijloace tehnice?

Rolul părților, reprezentate, de obicei, de avocați (chiar dacă există posibilitatea de a se reprezenta pe sine însuși) este acela de a prezenta instanței probele necesare pentru a-și întemeia argumentația în funcție de preponderența probabilităților. Judecătorul acționează în calitate de arbitru pentru a se asigura că interogatoriul martorilor este echitabil, legal și pertinent în raport cu aspectele aflate în litigiu în cauza respectivă. Judecătorul poate interoga el însuși martorii, dar le va permite avocaților părților să continue interogatoriul cu privire la orice element suscitată de răspunsurile martorului la întrebările sale. Se recurge rar la videoconferințe, de exemplu în cadrul Înaltei Curți de la Belfast, pentru a facilita depozitiile experților prin intermediul unei conexiuni video sau prin Skype, în cazul în care expertul respectiv nu se poate deplasa cu ușurință de la o altă jurisdicție.

3 Evaluarea probelor

3.1 Când probele nu au fost obținute legal de către una dintre părți, există restricții pentru instanță în ceea ce privește luarea în considerare a acestor probe în formularea hotărârii?

Instanța nu dispune de o putere discreționară generală pentru a exclude elementele de probă care au fost obținute în mod ilegal. Elementele de probă pot fi excluse numai în cazul în care acest lucru este autorizat prin lege sau în cazul în care elementele de probă sunt radiate din dosar pentru că sunt scandaloase sau constituie un abuz de procedură.

3.2 În calitate de parte într-o cauză, propria mea declarație va conta ca probă?

Da, părțile în litigiu pot depune mărturie în nume propriu.

Linkuri utile

[Serviciul instanțelor judecătorești din Irlanda de Nord](#)

Ultima actualizare: 09/09/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.